

УДК 378

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ

*Зайцев С. С., ст. викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

Вирішення проблеми організації навчальної діяльності студентів та учнів за допомогою самостворення мотиваційної сфери яка є необхідним компонентом пов'язаним з віковими та індивідуальними особливостями студентів та учнів.

Останнім часом в психолого-педагогічній практиці питанням мотивації навчальної діяльності приділяється особлива увага, оскільки це впливає на якість навчального процесу.

На теперішній час сучасна освіта повинна бути побудованою такого процесу навчання, який міг би бути основою мотиваційної сфери студентів та учнів. Було проведено багато досліджень з даної тематики і розглядалися питання з віковими та індивідуальними особливостями студентів [1].

Найважливішими якостями сучасного фахівця можна виділити ініціативу та відповідальність, ідейність, спрямованість до новаторських рішень, потребу у постійному саморозвитку.

Мотивація - це циклічний процес безперервного взаємного впливу та перетворень, у якому суб'єкт дії та ситуація взаємно впливають одне на одного, і результатом якого є реально простежена поведінка. Мотивація демонструє цілеспрямованість дії, організованість та стійкість цілісної діяльності, спрямованої на досягнення окремої мети [2]. Вона є дуже важливою складовою у навчанні, професійній діяльності, спорті, тощо. Зараз багато розвинених підприємств, які приділяють мотивації своїх співробітників багато уваги.

Мотиваційні чинники, які впливають на сприймання, залежать від настанови. Як правило, студент або учень чутливіший до того об'єкта, який відповідає його настанові. Вплив мотивів на сприйняття і у так званому феномені сензитивізації, або принципі резонансу, тобто студент або учень завжди сприйнятливий до того об'єкта, який для нього є актуально значущим.

Мотивація учення студентів та учнів складається з ряду постійно змінних і взаємозалежних факторів. Тому становлення мотивації є не простим зростанням позитивного або посилювання негативного ставлення до учіння або студента, а ускладнення структури мотиваційної сфери, спонук.

Мотиви мислення виникають у самому його процесі. Традиційно їх поділяють на дві групи: 1) зовнішні (розумова діяльність спрямована на результат, не пов'язаний з пізнанням об'єкта), 2) внутрішні (розумова діяльність, пов'язана з пізнанням об'єкта). Зміни в мисленні відбуваються під впливом змін у мотивації.

Навчальний матеріал і прийоми навчання повинні бути дуже різноманітні. Різноманітність забезпечується не лише зіткненням студентів і учнів з невідомими раніше об'єктами в ході навчання, але і тим, що в одному і тому ж об'єкті можна відкривати нові сторони [3].

Розглянемо деякі практичні прийоми, які можна використовувати в процесі викладання.

Пряме включення. Якщо предмет обговорення аудиторії знайом – треба починати з головного і не відволікатися на другорядні речі.

На початку лекції ефективним може стати яскравий, образний приклад. Застосування елемента неформальності. Враховуючи предмет обговорення, можна розказати про власний досвід, забобони та їх наслідки. Як можна уникнути однобічного підходу до подібної проблеми та знайти нове рішення її.

Приєм співпереживання передбачає уважне ставлення важливих для саме цієї аудиторії та теми заняття дрібниць, перебільшене описування події, яка пов'язує лектора із студентами або учнями, змушуючи останніх переживати й більш реально оцінювати ситуацію, що склалася.

Приєм провокації передбачає розмову зі слухачами та виклик у слухачів реакції незгоди з інформацією. Ознайомлення слухачів з позитивними і негативними відповідями, обговорення усіх аргументів і висновків [4].

На мотиваційну складову учнів дуже багатий вплив має демократичне спілкування, ситуацію вибору, особова значущість, вид роботи (продуктивний, творчий), підтримка, навіть коли відповідь невірна, заохочення власної думки, змагальна складова. Творчий підхід до проблемної ситуації стимулює тенденцію до диференціювання і впорядкування компонентів структури, тобто тенденцію до стійкості.

На сьогодні, розвиток мотивації студентів до навчання, до розробок у професійній та інтелектуальній сфері знаходиться на дуже низькому рівні. У педагогічних працівників розвиток мотивації до уроків, активність, різноманіття, змагання, пошук нових методів та заходів до викладення матеріалу стоїть майже на останньому місці.

Враховуючи рівень життя нашої країни, заробітну плату педагогів то й не дивно, що в них головною метою є виклад основного матеріалу у самій легкій формі. Для покращення мотиваційної складової уроку треба, щоб викладачі бажали саморозвиватися, щоб в них була на це можливість і час.

Література:

1. Захаріна Е. Організаційні умови вдосконалення фізичного виховання у вищому закладі освіти. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2007. Вип. №1. С. 64-67.
2. Пітин М. Теоретична підготовка в спорті: монографія. Л.: ЛДУФК, 2015. 372 с.
3. Воронова В. І. Психологія спорту : навч. посіб. Київ : нац. ун-т фіз. виховання і спорту України : Олімпійська література. 2017. С. 290– 298.
4. Іваненко В. В. Особливості розуміння психологічної сутності мотивації досягнення в спортивній діяльності. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету*. Серія: Педагогіка. №18. 2016. С. 86–90.